

Min hverdag med duerne

Af Martin og Christian Hansen

Vi har fået fornøjelsen af at skrive i "Brevduen" i den næste periode her under rubrikken "Min hverdag med duerne". Det ser vi frem til, og vi håber at kunne skrive noget, som flere af jer finder spændende og lærerigt.

I dette første indlæg vil vi gerne præsentere os selv, så I kan få et lille indblik i, hvem vi er, og hvordan vi er kommet ind i brevduernes vidunderlige verden.

Kompagniskabet hedder M&C Hansen og bag dette gemmer der sig vi to brødre. Martin er 33 år gammel og arbejder med IT og marketing. Han er gift med Kristin. Christian er 30 år gammel og arbejder som Socialrådgiver. Han er gift med Malene.

Lad os dog lige starte ved begyndelsen i 1984

På grunden ved siden af vore forældres hus lå der et gammelt forladt hus og et haveskur. I det skur begyndte vi sammen med flere knægte fra nabolaget at have forskellige dyr som fasaner, kanin, høns og duer. Som tiden gik, faldt flere af de andre drenge fra, og til sidst var der kun os to brødre til at passe dyrene. Vi kom af med nogle af dyrene, så vi kun havde duer tilbage. Duerne havde vi altid bedst kunnet lide og det var en blandet flok duer. Der var nogle hvide duer, nogle trommeduer, et par kropduer og andre slags duer af ukendt herkomst. En due faldt vi dog mest for - det var Dino. En flot blåtavlet brevdue, dog uden ring, men flot var han. Vi havde gjort os fortjent til ham ved at sprede kunstgødning ved håndkraft på hele Erik Vildfarmers mark. Erik Vildfarmer havde et dueslag fyldt med hvide og blå kropduer. På slaget boede der af en eller anden grund denne blåtavlede uringede brevdue, som vi valgte til stor forundring for Erik.

Der gik et stykke tid, så forsøgte vi at lukke Dino ud. Han tog lige en halv omgang, så fløj han mod sit gamle hjem. Os

bagefter på cyklen så vi hurtigst muligt kunne få ham hjem igen. Det var en skuffelse for os at se, at "Erik Vildfarmer" havde solgt alle sine kropduer. Slaget var lukket ned. Vi forsøgte i flere dage, men vi kunne ikke få Dino til at gå ind på det tomme dueslag. Det var et par slukørede brødre, for vi troede med sikkerhed, at vi havde mistet en due.

Efter et par dage fik vi en stor overraskelse, da vi kom ud til vore egne duer. Dino var kommet hjem. Fantastisk - Han var selv fløjet tilbage.

Dette var vores første dueoplevelse. Der gik ikke lang tid så fandt vi ud af, at der boede en brevuemand tæt på os. Det var Jørgen Hansen Thomsen, som var medlem af 023 "Aalborg". Han gav os vores første brevdue, så vi fik bygget vores forældres redskabsskur om til et dueslag. Alle duerne fra skuret blev solgt til en duekrejler for 10 kr. pr. stk. Dino blev også solgt, selvom det kostede en tåre, men brevduerne med ring måtte vi have.

Vi blev meldt ind i brevdueforeningen 023 "Aalborg" i efteråret 1985. I de første år vi fløj med duerne, gik vi ikke så højt op i, hvornår de kom hjem. Vi var glade og tilfredse, hvis bare de kom hjem. Vi hyggede os med at passe duerne og havde faktisk større glæde af de små løb på få kilometer, som vi lavede sammen med vore venner, end kapflyvningerne i sektionen.

Senere kom der også en periode på et par år, hvor vi ikke fløj med duerne. Det var i henholdsvis gymnasium- og handelsskoletiden, men tiden blev da så sandelig ikke spildt - der var andre "kropsduer" at kigge på - og det kom der koner ud af.

I 1995 blev der startet op igen. Denne gang mere seriøst, og der blev indkøbt duer fra forskellige steder. I 1996 kom den første sektionsvinder, og i 1997 fulgte en mere. Det var stadig vores forældres redskabsskur, dog med nogle "design" ændrin-

ger lavet af en bogholder, en socialrådgiver og en computermand - vores far og os selv. Ikke udpræget flot håndværk. Det var et ufatteligt ringe slag, som især i regnvejr viste svaghedstegn, eftersom det dryppede ned flere steder i loftet. Når vi tænker tilbage, er det egentligt utroligt, at vi ind imellem havde næsen med fremme. Mon ikke det var de mange utætheder, der sørgede for så megen udluftning, at duerne kunne komme i form??

I 1999 blev der købt et næsten nyt dueslag, og det viste sig at fungere rigtig godt. I takt med flere indkøb af duer og et stadig voksende engagement og arbejde med duerne, har vi formået at flyve bedre og bedre for hvert år. I 2001 vandt vi mellemdistancemesterskabet i sektion 54. I 2003 var nummer 10 på lang åben vores dårligste placering til samtlige mesterskaber i sektion

54. Bedste placering var bronze til ungemesterskabet.

I år vandt vi lang åbent og generalmesterskabet i sektionen. Vores dårligste mesterskabsplacering 2004 er nummer 11 på indland sport. Desuden placerede vi os som nummer 9 til DM Super åbent og nummer 5 til DM Super sport. Endelig har vi i år haft 3 sektionsvindere.

Hermed var det en lille introduktion af M&C Hansen. Hvis I vil læse mere om os, kan I gå ind på vores hjemmeside www.hansen023.dk, hvor vi har skrevet en masse om, hvilke duer vi arbejder med, og hvordan vi passer vore duer. Ellers håber vi, at I har fået lyst til at læse vore kommende indlæg i Brevduen. De vil komme til at indeholde diverse emner fra dueslaget, men også beskrivelser af nogle af de dueture, som vi har haft i Holland og Belgien.

Tauris anlæg til salg

Det store anlæg til 500 duer med 2 indgange.

Søren Andersen
Tlf. 98 42 86 20

Efterlysning

Er der en forening, der ved en fejl har fået 3 foreningskurve mærket 0230 "VO-JENS", så vil vi gerne om I vil kontakte Ole Nielsen Sekretariatet.

Erik Rasmussen